

OBSAH.

Strana

I.

Příchod do Říma. Řím hlavní město křesťanského světa.

Zednáři odpůrci křesťanské civilisace. Agitace naproti víře. Církev, ač vede ku nebi, stará se i o blahobyť lidu pozemský. Netečnost a vlačnost katolíků mnohých jest nepřátelská osvětě křesťanské. Naděje jistá, že církev v boji za osvětlu nepodlehne. Úloha, jakou měli antičtí národové směrem ku křesťanství 5—14

II.

Jmeno „Katakomba“

zprvu na pohřebišti sv. Sebastiana obmezené přeneseno na všech-
na pohřebišťe podzemní 14—16

III.

Počet katakomb.

Katakomba Vatikánská. Katakomba sv. Pavla. Basilica di San Paolo alle tre fontane, Scala coeli, ss. Vincenzo ed Anastasio. Katakomba sv. Priscilly, a Ostrianská. Katakomba sv. Domitilly. Důkaz, že ku křesťanské víře se přiznávali hned s počátku i lidé rodů nejvznešenějších. Flavia Domitilla. Liberalis. Titus Flavius Sabinus. Titus Flavius Clemens. Katakomy na cestě Appické, Ardeatské, k Ostii, na cestě Portusské, Aurelské, Kornelské a Flaminiově. Katakomy na cestě staré a nové Salarské a Nomentánské. Katakomy na cestě Tiburské, do Praeneste, a na cestě Labikánské. Hrobky u vnitř města. Prameny ku poznání katakomb. Martyrologium Hieronymianum. Almanach křesťanský, seznam dnů pohřebních anebo úmrtních papežů od Lucia až Juliovi I. Katalog papežů. Liber pontificalis. Martyrologie: Bedovo a Adonovo. Sacramentarium Lva Velikého, Akta mučenníků. Itinerarie. Opat Jan. 16—32

IV.

Dějepisné zprávy o katakombách.

Zákony Římské o pohřebišťích vůbec. Privilegie pohřebišťím udělené byly i ku prospěchu vyznání křesťanského. Kollegie čili bra-

trstva pohanů, matrosů, rybářů a t. d. Křesťanská societa jako juridické collegium. Archidiakon Římské církve syndikus toho collegia a správce pokladny pro chudé. Zášť pohanů naproti katakombám, nejistota křesťanů v katakombách. Farní kostely čili tituli v Římě. Basiliky nade hroby mučenníků. Pieta křesťanů katakombám samým nebezpečná. Pilné návštěvy v katakombách, a tonha odpočívati tam vedle mučenníků. Sv. papež Damasus. Loupení Říma a katakomb od Gothů. Přenos mučenníků z katakomb do vnitř města. Katakomy v zapomenutí. Akademie klasické vědy. Ciacconi. Filip de Winghe. Antonio Bosio, Marchi, de Rossi. . . 32—47

V.

Křesťanský původ katakomb.

Domněnka Boldettiho, Baronia, Severana, Raula-Rochetteho. Oprávněný náhled Marchi-ho 47—49

VI.

Katakomba sv. Kallisty.

Zákaz papežův, odnášení něčeho z katakomb. Krypta sv. Luciny. Pomponia Graecina. Caeciliové, Pomponii Bassi, Pomponii Graecini. Sv. Filip Neri, il Santo Římanův, a prosby jeho za blaho církve. Antonio Bossio a Baronius jím vyzvání ku hájení katolické víry. Graffity. Krypta papežů. Oltář v kryptě papežské. Jmeno „biskup“ v katakombách. Proč měli papežové, a i biskupové katolíčti vůbec „své zvláštní hrobky? Krypta Caecilianů. Fulvius Petronius Emilianus. Titul „mučenník.“ Mluva úřední církve starobylé. Láska katolíků k biskupu svému. Kornelius a Cyprianus. Konfiskace katakomb. Kathedra sv. Sixta II. mučenníka. Zасыпání krypty papežské za pronásledování Dioklecianova. Míchání se vlády světské do záležitostí vnitřních katolické církve. Maxentius naproti vnitřné nezávislosti a svobodě církve. Zvolení papeže přese všecken zákaz císařův. 49—69

VII.

Krypta sv. Cæcilie

v katakombě Kallistově. Smrt svaté této dívky. Její neporušené tělo 69—71

VIII.

Katakomy a stopy katolických článků víry v nich.*a) Základné učení katolické o církvi.*

Kristus Pán ustanovil církev k vůli zachování náboženství křesťanského, ne jako societu ve smyslu některých denominací akato-

lických, ale jako ústav jím dokona upravený. Církev viditelná a samospasitelná, symbol toho „lampa“ v katakombách. Svatovláda v církvi zřízená. Svátost svěcení kněžstva. Křesťanská církev ihned s počátku „societa náboženská“ od synagogy oddělená. Katakomby výlučně pohřebiště katolíků, jako důkaz učení o samospasitelnosti církve katolické. Povaha pohřebišť pohanských a křesťanských. Kolumbarie, mausolea pohanů. Upalování mrtvol u pohanů následek nevěry a pověry. Snaha zeďnářů, a pomáhačů jejich, některých lékařů odervati národům křesťanským pohřeb křesťanský, a touha po upalování mrtvol.

b) Články víry o církvi zvítězilé na nebi, a o vzájemnosti mezi církví na světě onom, a na zemi.

Obcování svatých. Pocta mučenníkům věnovaná. Úcta ostatkům svatých povinná. Poblaví ženské zvláště se proslavilo vroucností svou a zbožností k těm, kteří za Krista Pána umírali. Sv. Natalie, Sv. Serena. Znaky mučennictví: Palma, láhvička krví naplněná. Výrok sv. kongregace.

c) Obrazy svatých za dob první církve, a úcta jim prokazovaná.

Podobizna Páně. Kříž Kristův. Kříž hanlivý. Symboly Páně. Ryba „ΙΧΘΥΣ“ Pastýř dobrý. Milost Boží rozdílná. Beránek. Obraz matky Páně. Obraz sv. Josefa. Biblické obrazy.

d) Katakomby a prvotní hřích.

Víra v nejsvětější Trojici, v Spasitele Krista, ve svátost sedmeru. Výkonové Trojice sv. na svět působící jsou nedílní. Primat sv. Petra. Universálnost dědičného hříchu. Noe. Křest. Svátost birmování. Eucharistie. Symbol její. Nápis sv. Albercia a Pectoria. Pohřebiště v Alexandrii. Eucharistie jako obět. Svátost pokání. Poslední pomazání. Stav manželský. Očistec. Lacordaire. 71—108

